

ქარი არხევდა იტალურ შობის ხეს ტროპოლისში

მოდის ახალი წელი,
თოვლით მოსილი ღამე,
მიწას ედება ცელი –
ფანტასტიური რამე...

ღამით ფერდობებს ფიქრის
ესხა ღვარი და თქეში,
. აწ პროპელერი მიჰქრის
და დუმილია ტყეში.

ამოზიდულო დილა,
მკრთალო დღიურო მთვარე,
ლურჯად ელვარებს სილა,
გაყინულია მხარე.

მე მეზმანება პალმა,
შობის ხეებში რგული,
ერთმა ბოროტმა რკალმა
მასზე დაჰკიდა გული.

იგი ხე არის თალხის
მწარე მირონის ცხება,
მშვიდობიანი ხალხის
მასზე ჰკიდა წყება.

გაწყდა მრავალი ტომი,
გული რკინის და თუჯის,
მოდის მსოფლიო ომი
და კანონადა ქუჩის.

მოდის მედგარი გრდემლი
ცეცხლით, ტყვიით და რღვევით.
ვის არ უგრძვნია ცრემლი
შობის ხეების რხევით?=
მიწა მოიცვა ალმა,
თოვლიც მოვიდა თეთრი.
ფანტასტიური პალმა
დგას შემკობილი ცხედრით.

სული ომებით ბოდავს,
სული სავსეა სისხლით,
კაცთა ოვითეულ ცოდვას
ითვლის თვითეულ მისხლით.

რა საჭიროა თალხი,
თუ უგულოდ და ძალად
მშვიდობიანი ხალხი
დაემსგავსება ჯალათს.☹

ვისაც უნახავს ნისლი
და არ ჰქონია სახლი,
მას გულიდან სჩქევს სისხლი
და სისხლს ულოკავს ძაღლი.

. გაფითრებულო დილა,
გაფითრებულო მთებო,
ცას გადასცილდა ლილა
და ნისლიანი თებო.